

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1425209233
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1425209233.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľky: G. Š. Š., K. J., X. XX.XX.XXXX, V. L. V.P. XX, L., zastúpená: JUDr. Janou Juchovou, advokátkou, IČO: 53000501, so sídlom Svätoplukova 31, 821 08 Bratislava, proti odporcovi: K. D., X. XX.XX.XXXX V. L. V. XX, L., Y. B. S. G. XX.XX.XXXX S. XX:XX P., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 06. októbra 2025 č. k. 0C/35/2025 - 68, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v časti nevstupovania do bytu m e n í tak, že ukladá odporcovi aby nevstupoval do bytu Č.. X-M., X. R. na X J., L. G. R.. Č. XXXXX, Y. V. XX, postaveného na parcele reg. „C“ J.. Č.. XXXX/X o výmere 416 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, popis stavby: bytový dom - sekcia D, V. XX zapísaného na liste vlastníctva Č.. XXXX vedeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom, okres: Bratislava III, obec: Bratislava - Nové Mesto, F. Ú.: Y., ako ani do spoločných častí a zariadení bytového domu a na príľahlý pozemok J.. K.. „. J.. Č.. XXXX/X, o výmere 522 m2, druh pozemku: ostatná plocha a to na obdobie 3 mesiace odo dňa vydania neodkladného opatrenia.

V časti uloženia odporcovi, aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 (päťdesiat) metrov s výnimkou konaní orgánov verejnej správy a súdnych konaní, uznesenie p o t v r d z u j e .

Navrhovateľka m á n á r o k na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Odporcu poučuje, že môže podať žalobu proti navrhovateľke, ktorá sa bude týkať nárokov vyplývajúcich mu z jeho vlastníckeho práva k predmetnému bytu s tým, že uznesenie o neodkladnom opatrení súd aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým tejto žalobe vyhovie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi aby nevstupoval do L. Č.. X-M., nachádzajúceho sa na X J., L. G. R.. Č. XXXXX, Y. V. XX, J. na J. K.. „. J.. Č.. XXXX/X o výmere 416 m2, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, popis stavby : bytový dom - sekcia G., V. XX zapísaného na liste vlastníctva Č.. XXXX vedeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom, okres: L. A., S.: L. - X. H., F. Ú.: Y., ako ani do spoločných častí a zariadení bytového domu a na príľahlý pozemok parc. reg. „C“ J.. Č.. XXXX/X, o výmere 522 m2, druh pozemku: ostatná plocha a to na obdobie 6 mesiacov odo dňa vydania neodkladného opatrenia. Zároveň uložil odporcovi, aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 (päťdesiat) metrov s výnimkou konaní orgánov verejnej správy a súdnych konaní. Navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Uviedol, že navrhovateľka návrh na nariadenie neodkladného

opatrenia odôvodnila obavou o svoj život a zdravie a život a zdravie jej maloletých detí. Uviedla, že navrhovateľka, odporca a maloleté deti žili v čase vykázaní odporcu z domácnosti spoločne na ulici V., L. v predmetnom byte. Odporca bol z bytu vykázaný políciou dňa 23. 9. 2025 o 21:30 hod. potom, čo napadol navrhovateľku a vyhrážal sa jej smrťou. Odvtedy sa v byte zdržiava iba navrhovateľka a maloleté deti. Byt je vo vlastníctve odporcu, preto žiadala o vydanie neodkladného opatrenia na zákaz vstupu odporcu do nehnuteľnosti len dočasne na obdobie 6 mesiacov, aby si ona aj s maloletými deťmi mala čas vyriešiť otázku bývania a presťahovania sa z domácnosti odporcu aj s deťmi, pričom poukázala na to, že je momentálne bez finančných prostriedkov, je vedená na úrade práce sociálnych vecí a rodiny. Jediný jej príjem tvoria ojedinelé brigády a prídavky na deti a nehnuteľnosť je vo vlastníctve odporcu. Ďalej uviedla, že sa s odporcom zoznámila a krátko na to začala s ním aj žiť. Počas vzťahu s odporcom sa narodil aj spoločný maloletý R. C. D., X.. X. XX. XXXX. Navrhovateľka má okrem maloletého C. ešte 2 dospelé dcéry (tie s navrhovateľkou nežijú v spoločnej domácnosti) a jednu maloletú G.É. V. L., X.. XX.XX.XXXX, ktorých otcom nie je odporca. Vzťah navrhovateľky a odporcu, sa stal problematickým predovšetkým od momentu, keď sa narodil spoločný syn. Od jeho narodenia sa stávalo opakovanne 2 až 3 krát do roka, že ju odporca fyzicky napadol. Fyzické útoky boli však posledné dva-tri roky častejšie, intenzívnejšie a brutálnejšie. Vyskytovali sa niekedy, raz do týždňa alebo raz za dva týždne. Začala sa preto učiť sebaobranu aby sa vedela brániť fyzickým útokom odporcu. Z dôvodu zhoršujúcej sa situácie, bola nútená častokrát utekať z domu, väčšinou k susede na pár hodín, kým sa odporca upokojí, prípadne tam niekedy aj prespala, alebo utekala na víkendy k sestre. Jedenkrát si dokonca odporca pravdepodobne pomýlil dcéru s navrhovateľkou a dcéru udrel päťou do tváre; navrhovateľka podala pre tento skutok zo dňa 17. 10. 2024 trestné oznámenie, ktoré bolo nakoniec vyriešené v blokovom konaní. Odporca začal častejšie požívať alkoholické nápoje. Stáva sa, že pije aj každý druhý deň. Navrhovateľka si v minulosti niekedy vypila s odporcom. V súčasnosti už okolo trištvrte roka nepije. Jeden z najväčších útokov sa odohral približne dva roky dozadu, kedy odporca navrhovateľku udrel do tváre tak, že jej spôsobil zlomeninu nosa a praskol jej lícnu kosť. Nebol to však jediný incident a fyzický útok zo strany odporcu. Posledný útok sa odohral dňa 22. 9. 2025, kedy sa navrhovateľka vrátila z nákupov a prechádzky s deťmi, odporca ju fyzicky napadol, škrtil ju a vyhrážal sa jej zabitím so slovami „zabijem ťa ty kurva“, či „dojebem ťa“ a podobné. Svedkom tohto incidentu boli aj maloleté deti. Po uvedenom incidente dorazila na miesto činu privolaná nočná hliadková služba Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Nové mesto - západ (ďalej len „OO PZ BA“). Ako z úradného záznamu OO PZ BA zo dňa 23. 9. 2025, 2:41 h. vyplýva, na základe uvedených vyhrážok zabitím bol odporca obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 zákona č. 301/2005 Trestného poriadku. Následne na pokyn povereného príslušníka PZ bol odporca podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore vykázaný z obydlija navrhovateľky dňa 23. 9. 2025 v čase o 21:55. Pri napadnutí boli prítomné aj maloleté deti, ktoré odporcu prosili aby prestal. Pri tomto poslednom útoku mala navrhovateľka z odporcu obrovský strach, naozaj sa bál a, že ju tentokrát zabije. Po útoku odporcu sa navrhovateľka zo stresu pred príchodom polície napila alkoholu, preto sa po incidente našiel v jej dychu alkohol. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. e), h), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 330 ods. 1, 2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2, § 334 CSP a dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Uviedol, že problematický vzťah navrhovateľky a odporcu vyplýva Úradného záznamu OO PZ Ba Nové Mesto - západ zo 23. 9. 2025. Zároveň bolo v kontexte uvádzaného vyhrážania zabitím odporcovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Odporca bol v zmysle §27a ods.1 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov dňa 23.9.2025 o 21,30 hod. vykázaný zo spoločného obydlija na adrese Tupého ulica č. 29 v Bratislave na dobu 14 dní. Na základe rozhodovacej praxe súdov je ustálené, že neodkladným opatrením možno osobe, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje uložiť, aby dočasne nevstupovala, v tomto prípade do bytu, v ktorom chránená osoba - navrhovateľka býva. Odporca je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/1. Navrhovateľka býva v byte odporcu spoločne s dvoma maloletými deťmi, ktoré boli bezprostrednými svedkami domáceho násillia, čo vyplýva z úradného záznamu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III odbor poriadkovej polície Obvodné oddelenie PZ Bratislava Nové mesto - Západ zo dňa 23.9.2025. Dospel k záveru, že je dostatočne osvedčená potreba upraviť pomery strán z dôvodu obavy z násillného správania odporcu, ale aj jej bezodkladnosť a naliehavosť, keď nemožno predvídať ďalšie správanie sa odporcu k navrhovateľke. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je odporcom ohrozené, má absolútnu povahu. Súd navyiac musel zohľadniť aj skutočnosť, že členmi predmetnej domácnosti sú aj dve maloleté deti, ktoré obývajú predmetný byt s navrhovateľkou, a pre ktoré je výchovné prostredie v kontexte turbulentného vzťahu navrhovateľky a odporcu nanajvyš

nevhodné. Oproti právam odporcu pri podaní takéhoto návrhu stoja práva obeť v tomto prípade navrhovateľky, ktorá má právo nebyť vystavená násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe. Ide o základné ľudské právo, ktoré vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné. I keď odporca je vlastníkom nehnuteľnosti, podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu života pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému, alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, alebo trestu. Z čl. 8 ods. 1 Dohovoru vyplýva, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Rovnako podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov má každá fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Právo na život a zdravie, ktoré je ohrozované, má tak absolútnu povahu. Preto je v súlade s medzinárodnými dohovormi, Ústavou SR a platnými právnymi predpismi potrebné v záujme ochrany navrhovateľky dočasne obmedziť povinného v jeho vlastníckom práve. Navrhovateľka dostatočne osvedčila skutočnosti uvedené v návrhu, pričom svoje tvrdenia podložila aj dôkazmi a preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle §365 ods. 1 písm. f) CSP; a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa §365 ods. 1 písm. h) CSP. K údajnému napadnutiu a vyhrážaniu sa navrhovateľke, ku ktorému malo dôjsť dňa 23.09.2025 o 21:30 hod., uviedol, že nič z uvedeného sa nestalo spôsobom, ktorým to navrhovateľka opisuje v návrhu. V súčasnosti preukazuje pred orgánmi činnými v trestnom konaní svoje tvrdenia, kde podal proti vzneseniu obvinenia zo dňa 23.09.2025 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) povereným príslušníkom v zákonnej lehote sťažnosť. Ku skutku zo dňa 22.09.2025, za ktorý je obvinený, uviedol že dané konanie bolo vyprovokované navrhovateľkou, kedy ona prišla v podnapitom stave do bytu a začala ho biť vysávačom, proti čomu som sa bránil tak, že sa jej ho snažil odobrať a ďalším útokom zabrániť. V tomto prípade nešlo teda o žiadny útok voči nej, ale naopak o nutnú obranu podľa § 25 Trestného zákona. V návrhu sú uvádzané viaceré fyzické útoky smerované voči navrhovateľke, avšak nedopustil sa žiadnych fyzických útokov voči navrhovateľke ako to opisuje v bode IV. Opis skutkového stavu Návrhu, ani žiadnych iných útokov voči nej. Naopak často sa stáva, že tým že navrhovateľka požíva alkoholické nápoje v zvýšenej miere, musím sa on často voči jej útokom brániť. Rovnako na str. 3 bod. IV. Opis skutkového stavu v poslednom odseku hovorí, že dôkaz k týmto zraneniam nemá. Nevie, akým spôsobom sa tieto zranenia navrhovateľke mohli stať, ale predpokladám, že vzhľadom k tomu že navštevuje kurz sebaobrany, tak pri takejto činnosti sa môže tento druh zranení vyskytnúť. Navrhovateľka uvádza, že utekala z bytu, avšak k tomu nepredložila žiadne dôkazy, ide o ničím nepodložené tvrdenia navrhovateľky, ktorá odchod z domu asi vníma ako útek. Okrem toho uvádza skutok, ktorý sa mal vyriešiť v blokovanom konaní, čo svedčí o jeho zanedbateľnej závažnosti. Ona opisuje tieto skutky ako týranie, napadnutie, a bitie, keby tomu tak bolo nemohlo by to byť vyriešené v blokovanom konaní, ale naopak v trestnom. To, že tvrdenia navrhovateľky sú nepravdivé ilustroval na situáciách, ktoré sama opisuje vo svojom návrhu, resp. výpovedi zo dňa 23.09.2025 v procesnom postavení poškodeného na Okresnom riaditeľstve policajného zboru, obvodné oddelenie Bratislava Nové Mesto - západ, kde k veci uvádza, že: „dňa 22.09.2025 v čase okolo 20:00 hod. sme prišli spolu s deťmi domov na byt, vošla som do kuchyne a zbadala som, že môj druh má vypité lebo na kuchynskej linke bola fľaša s džinom - ktorá bola poloprázdna, tak som si z nej naliala. Následne v návrhu uvádza, že si vypila po údajnom skutku zo dňa 22.09.2025. Jej tvrdenia sú teda úplne rozporuplné čo znamená, že sa nezakladajú na pravde, keďže ich neustále opisuje iným spôsobom. Nie je pravdivé jej tvrdenie, že trištvrte roka nepije. Na podporu svojich tvrdení poukázal na Potvrdenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Bratislave III, obvodné oddelenie Nové mesto - východ zo dňa 07.09.2025. č. IIS SAP-250.25/63, kde navrhovateľka uvádza, že dňa 07.09.2025 približne o 00:25 hod. bola na čerpacej stanici OMV na Y. N.. Č.. XXX, kde si pritom ako čakala na taxík kúpila Red Bull a hruškovicu, pričom tam popíjala so svojim známym H. a s ďalším neznámym mužom. K tvrdeniu navrhovateľky, že je pre ňu náročné opustiť jeho byt; pretože v súčasnosti nepracuje, jej jediný príjem tvoria ojedinelé brigády a prídavky

na deti; uviedol, že fakt, že navrhovateľka dlhodobo nepracuje a žiteľom rodiny je on nemôže byť pre neho negatívom vo vzťahu k 6 mesačnej dĺžke zákazu vstupu do bytu, ktorý je v jeho vlastníctve. Navrhovateľka mala už viackrát priestor nájsť si prácu, ponuky pre jej zameranie, ktoré vyštudovala poskytuje napríklad J.Z. W..J..sk dostatok. To, že navrhovateľka ma negatívny postoj k práci nemôže byť dôvodom pre vydanie neodkladného opatrenia, tobž nie v takto neprimeranej dĺžke. Tým, že nemôže užívať byt, ktorý je v jeho vlastníctve vznikajú mu, napriek tomu, že nehnuteľnosť - byt vlastní náklady na bývanie, ktoré musí hradiť. namietal, že napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne odôvodnenie z ktorého by sa dozvedel konkrétne dôvody na základe ktorých bolo neodkladné opatrenie vydané. Toto predstavuje arbitrárnosť, pretože došlo len k prevzatiu skutkových tvrdení navrhovateľky, ktorá vo svojom návrhu uvádza nepravdivé skutočnosti, alebo do značnej miery skreslené, tak aby vyzneli v jeho neprospech. Týmto bolo porušené právo na spravodlivý proces. Navrhovateľka neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov uvedenej v uznesení, ani žiadne potencionálne ohrozenie, ktoré by si nariadenie neodkladného opatrenia vyžiadalo. Spoločne ku všetkým tvrdeniam navrhovateľky, ktoré tvrdí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uviedol že nie sú ničím podložené, sú len domnienky. Súd vydal uznesenie na základe domnienok navrhovateľky, nie na podklade skutočne preukázaných skutočností. Navrhovateľka neodôvodnila ani nepreukázala existenciu dôvodov, ktoré by čo i len naznačovali, že odporca má záujem akýmkoľvek spôsobom jej ublížiť. S poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 358/2021 (ZNUÚS 95/2021) namietal, že v tomto prípade nevyhnutnosť ako jeden z predpokladov vydania neodkladného opatrenia nie je splnená nakoľko síce je pravdou, že mu bolo vznesené obvinenie, avšak v zmysle § 2 ods. 4 zákona č. 301/2005 Z. z. Tr. Por. platí pre neho prezumpcia neviny, ktorá znie: „Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.“ V tomto prípade teda nie je možné tvrdiť, že daný skutok má odôvodňovať nevyhnutnosť vydania neodkladného opatrenia, pretože on daný skutok odmieta, nestal sa tak ako tvrdí navrhovateľka, ani spôsobom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia. Prezumpciu neviny je povinný rešpektovať aj tunajší súd, ktorý rozhoduje v inej veci. V rozhodnutí nemôže vychádzať z viny odporcu. Nemôže teda zobrať ako fakty tvrdenia na ktoré sa odvoláva navrhovateľka, čo potvrdzuje aj Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské právo vo veci *Allenet de Ribemont proti Francúzsku* zo dňa 10.02.1995: „Prezumpcia neviny obsiahnutá v článku 6 ods. 2 je jedným zo základov spravodlivého súdneho konania požadovaného v odseku 1 (pozri, medzi iným i, rozsudok *Deweer proti Belgicku* z 27. februára 1980, *Séria A*, č. 35, str. 30, ods. 56 a už spomínaný rozsudok *Minelli*, str. 15, ods. 27). Táto bude porušená, ak súdne rozhodnutie o osobe obvinenej z trestného činu odráža názor, že je vinná, ešte predtým, než jej bola vina preukázaná zákonným spôsobom. Dokonca i pri absencii formálneho konštatovania postačuje, ak existuje dôvod domnievať sa, že súd považuje obžalovaného za vinného (pozri už spomínaný rozsudok *Minelli*, str. 18, ods. 37).“ Poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 160/2019 zo dňa 24.04.2019, kde sa aj Ústavný súd vyjadril, že nie je možné naznačovať vinu odporcu, ak nie je o nej právoplatne rozhodnuté o čo sa navrhovateľka pokúša. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku rovnako naplnené nebolo nakoľko navrhovateľka opísala skutočnosti súdu spôsobom, ktorým sa nestali. Súd tieto skutočnosti nijako nepreveril, ani neskúmal čo vyplýva aj z faktu, že návrh navrhovateľky bol podaný dňa 06.10.2025 a v rovnaký deň súd vydal uznesenie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie. Z toho vychádza skutočnosť, že súd len nekriticky prebral vyjadrenia navrhovateľky, ktoré použil vo svojom uznesení. na podporu svojej argumentácie poukázal ďalej na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Cdo/37/2022 zo dňa 28.03.2023, rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 30.08.2022 pod sp. zn. 16CoPr/6/2022, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.08.2016 sp. zn. 5Co/287/2016, rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/278/2013 zo dňa 01.07.2013. Namietal, že v prípade zákazu priblíženia na 50 metrov, súd neuviedol žiadne skutočnosti prečo k takémuto rozhodnutiu pristúpil. Rozhodnutie je nesprávne nakoľko skutok tak ako uvádza navrhovateľka a je mu kladený za vinu nespáchal. Platí aj prezumpcia neviny, takže na toto rozhodnutie nevidí žiadny dôvod. Súd mal využiť viac možností na osvedčenie skutočností, ktoré boli podkladom pre vydanie uznesenia. Druhým podstatným faktorom je proporionalita kde súd mal zvážiť, že on nemôže užívať byt, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve na jednej strane a s požiadavkami navrhovateľky na strane druhej. V tomto prípade súd nepostupoval proporčne, pretože ho obmedzil v užívaní bytu, pričom neuviedol relevantné dôvody, ktoré by k obmedzeniu mali viesť. Súd mal zvážiť aj minimalizáciu zásahov, čo rovnako nezvážil, nakoľko navrhovateľka mala doteraz dostatočný časový priestor na nájdenie si náhrady bývania. Aj keby si bývanie nenašla, tak doba 6 mesiacov je neprimerane dlhá a v zásadnom rozpore s proporionalitou a zásadou minimalizácie zásahov do základných práv a slobôd účastníkov konania. Týmto konaním bolo porušené jeho vlastnícke právo, ktoré je uvedené v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb.,

ktoré znie: „Každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu (...).

3. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach uplatnených dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je len čiastočne dôvodné.

4. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia.

7. Podľa § 329 ods. 1 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

8. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

9. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

10. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

11. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) C.s.p. postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrávať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie.

12. V tejto súvislosti možno uviesť, že hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty, keď násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku; násilím však nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci; násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie ani nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky

a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka, nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia a zvlášť je účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. V súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité aspoň v štádiu vyšetovania trestnej činnosti násilníka, minimalizovať jeho kontakt s obeťou, ku ktorému spravidla dochádza v domácom prostredí obete. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) C.s.p., ktorým je možné strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do bytu alebo domu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia. Pri tomto druhu neodkladného opatrenia nie je rozhodujúce, aký vzťah má podozrivý z násilia k tomuto bytu/domu; dôležité je, že v ňom má bývať obeť, ktorú je potrebné chrániť dočasnou úpravou pomerov, keď právo nebyť vystavovaný domácemu násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR, ako i jednotlivé právne normy zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, čím je ponímané aj právo na pokojný rodinný život.

13. V prejednávanvej veci navrhovateľka predložením listinných dôkazov, a to potvrdením o vykázaní žalovaného zo spoločného obydlija vydaného Obvodným oddelením Policajného zboru Bratislava - Nové Mesto - západ zo dňa 23.09.2025, úradným záznamom Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave III, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie PZ Bratislava - Nové Mesto - západ zo dňa 23.09.2025, Správou Univerzitnej nemocnice Bratislava, nemocnica akad. L. Déreza, CPO - úrazová ambulancia zo dňa 22.09.2025 v spojení s predloženou fotodokumentáciou a najmä uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislave III, obvodné oddelenie Policajného zboru Bratislava - Nové Mesto západ zo dňa 23.09.2025, ktorým bolo vznesené obvinenie žalovanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že obvinený dňa 22.09.2025 v čase o 20 30 hod v Bratislave na Tupého 29 v byte na prvom poschodí bytového domu po predchádzajúcom vzájomnom slovnom konflikte, fyzicky napadol svoju družku - navrhovateľku takým spôsobom, že ju chytil za vlasy, zhodil ju na zem, kde ju škrtil a počas toho sa jej vyhrážal slovami „zabijem ťa ty kurva“, pričom poškodená sa ho počas slovného konfliktu snažila od seba odvaliť, niekoľko krát ho zovretou pästou udrela do oblasti hlavy a žalúdka, čím týmto konaním spôsobil u poškodenej dôvodnú obavu o život a zdravie a zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie s predpokladanou dobou liečenia neprevyšujúcou 7 dní; osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami spôsobom dostatočným pre účely nariadenia navrhnutého neodkladného opatrenia, ako aj to, že jeho nenariadením by jej hrozilo nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Z okolností týkajúcich sa vzájomných vzťahov strán, tvrdených napokon aj samotným žalovaným v jeho odvolaní, vyplýva, že ich vzťahy sú dlhodobé a vážne narušené a z predložených listinných dôkazov možno vyvodiť „dôvodnosť“, že povinný sa voči navrhovateľke dopúšťa fyzického násilia. Navrhovateľka osvedčila, že dňa 22.09.202 došlo k incidentu, pri ktorom ju mal odporca fyzicky napadnúť a spôsobiť jej viaceré zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie.

14. Správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že bolo osvedčené, že v danom prípade je odporca dôvodne podozrivý z násilia voči navrhovateľke a že intenzita jeho útokov voči nej a spôsob týchto útokov dôvodne v nej vyvolali obavu o vlastné zdravie. Nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutne potrebné na zabránenie prípadnému útoku žalovaného na žalobkyňu, ktorý je možné predpokladať.

15. V preskúmanvej veci odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany žalobkyne, ako možnej obete domáceho násilia, bola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že zo strany žalovaného dochádza k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie. Žalobkyňa v posudzovanej veci osvedčila dôvodné podozrenie z násilia, ako aj zásah do jej telesnej a osobnostnej integrity takej intenzity, že možno dôvodne predpokladať pokračovanie odporcu v jeho rizikovitom správaní alebo stupňovanie jeho závažnosti. Opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia bola navrhovateľkou podložená konkrétnymi a relevantnými okolnosťami na základe ktorých tak možno nadobudnúť presvedčenie, že navrhovateľka môže byť vystavená agresívnemu verbálnemu útoku alebo fyzickému útoku zo strany odporcu.

16. Z obsahu žalobkyňou do spisu založených listinných dokladov a z jej tvrdení v návrhu možno dovodiť, že správanie žalovaného voči nej nadobúda intenzitu fyzického násilia, pre ktoré je ďalšie

ich spolužitie v byte neznesiteľným a neudržateľným z hľadiska možného ohrozenia telesného zdravia žalobkyne. Na základe tvrdení žalobkyne a listinných dôkazov pripojených k návrhu možno jednoznačne a nepochybne považovať za osvedčené také nebezpečné správanie žalovaného, ktoré predstavuje bezprostredné, reálne ohrozenie fyzického zdravia žalobkyne a zároveň aj telesnej a duševnej integrity, z ktorého dôvodu sa dôvodne domáhala aj uloženia odporcovi, aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 50 (päťdesiat) metrov s výnimkou konaní orgánov verejnej správy a súdnych konaní.

17. Za daného stavu vylúčenie žalovaného z užívania bytu nepredstavuje neprimeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych. Napokon aj z hľadiska aplikácie článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zásah do práva žalovaného na rešpektovanie jeho obydlija odôvodnený legitímnym záujmom na zabezpečení reálnej a efektívnej ochrany telesného zdravia žalobkyne pred hrubým a agresívnym správaním žalovaného. Potreba uprednostnenia záujmu žalobkyne na úkor práv žalovaného v danej veci bola hodnoverne osvedčená.

18. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej dočasnej ochrany žalobkyne, ako možnej obeť násillia, je potrebné jej návrhu vyhovieť. Žalobkyňa dostatočne spoľahlivo osvedčila dôvodnosť naliehavej potreby neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že zo strany žalovaného dochádza k fyzickému ubližovaniu žalobkyne a toto agresívne konanie žalovaného predstavuje bezprostredné ohrozenie telesného zdravia žalobkyne, vyvoláva u nej obavy o jej zdravie.

19. V danom prípade bolo potrebné okamžite zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu postavenia žalobkyne aj za cenu, že skutkový stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Nemožno tiež neprihliadať pri rozhodovaní súdu podľa § 325 ods. 1 písm. e) C.s.p. i k tomu, že pri tomto rozhodovaní treba uprednostniť spoločensky významnejší záujem na ochrane života a zdravia pred záujmom na poskytnutie ochrany vlastníckeho práva k majetku; keď neuprednostnenie záujmu ochrany života a zdravia môže spôsobiť nezvratný stav na rozdiel od neuprednostnenia záujmu ochrany vlastníckemu právu.

20. Odporca v odvolaní poukazoval na to, že nemôže užívať byt, ktorého je vlastníkom a namietal, že súd neuviedol relevantné dôvody, ktoré by mali viesť k jeho obmedzeniu v užívaní bytu, nepostupoval proporčne, keď navrhovateľka mala dostatočný časový priestor na nájdenie si náhrady bývania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na účel neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písmeno e) CSP, ktorým je „eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku z jeho obeťou. Neodkladným opatrením možno osobe, proti ktorej návrh smeruje, uložiť, aby dočasne nevstupovala do domu alebo bytu, v ktorom chránená osoba býva. Z formálneho hľadiska nemusí ísť o dom alebo byt na adrese, ktorá je podľa predpisov správneho práva evidovaná ako adresa trvalého, resp. prechodného pobytu chránenej osoby. Rozhodujúci je faktický stav užívania obydlija za účelom bývania. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu. Prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny účel, ktorý je do značnej miery zdôraznený verejným záujmom.“ (Števek, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1097 s.)

21. Obmedzenie v užívaní domu alebo bytu podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je vždy dočasné, čo vyplýva zo samotného znenia uvedeného ustanovenia. Odvolací súd však posúdil ako dôvodné námietky odporcu, že jeho obmedzenie v užívaní bytu, ktorého je vlastníkom na obdobie 6 mesiacov odo dňa vydania neodkladného opatrenia nie je v danom prípade primerané. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie považoval za primerané obdobie troch mesiacov odo dňa vydania neodkladného opatrenia, ktoré obdobie aj z hľadiska potreby vyriešenia bytovej otázky navrhovateľky považoval za dostatočné.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie časti nevstupovania do bytu zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a v časti uloženia odporcovi, aby sa k navrhovateľke nepribližoval na určitú vzdialenosť, uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s 255 ods. 1 C.s.p., a navrhovateľke, ktorá mala úspech v konaní v prevažnej časti a neúspech len v nepatrnej časti, priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v celom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).